



สว.พ. พิมพ์ดี

มนต์รัก

ปลาช่อน

เพ็ญใจ

รักแรกพบของหนุ่มคมเข้มคนขยัน...กับ
สาวสวยรวยเสน่ห์ลูกสาวเจ้าของตลาดสด

มนต์รักปลาช่อน

รักแรกพบของหนุ่มคมเข้มคนขยัน...กับ

สาวสวยรวยเสน่ห์ลูกสาวเจ้าของตลาดสด



Copyright by Plernwalee © 2018. All Rights Reserved.

ความนำ

เอกชัยในโบหน้าที่หล่อเหลาเคล้าเคลราเขียว
เล็กน้อยก็มลงหอมที่โบหน้าเนียนสวยของบุษบาด้วย
ความรัก พลังชุกใช้โบหน้าคมเข้าที่ชอกคอขาวของ
บุษบาด้วยความนุ่มนวล

“อ้อย เอกคะ บุษ...เอ๋อ..” บุษบาพูดยังไม่ทันจะจบ
เอกชัยก็ก้มลงจูบที่ปากเรียวบางสีแดงของเจ้าสาวของเขา
ด้วยความรัก เขาล้วงลิ้นนุ่มอุ่นเข้าไปในช่องปากหวาน
ของบุษบาเพื่อลิ้มรสรอยจูบครั้งแรกของกันและกัน

เอกชัย เป็นเด็กบ้านนอกที่เติบโตมาพร้อมกับความลำบาก แถมมีหน้าตาแบบลูกทุ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่มีความหล่อไม่เหมือนใคร แต่ทว่ามีรูปร่างกำยำล่ำสัน กล้ามเป็นมัด ๆ จนเป็นที่หมายปองของบรรดาสาวแก่แม่หม้ายที่ได้มาพบเห็นเขา

ด้วยความจน...เขาจึงเข้ามาทำงานในตลาด ประกอบกับที่มีความรู้เพียงชั้นประถมปีที่ 4 เท่านั้น

คนในตลาดรู้จักกับเอกชัยเป็นอย่างดี เพราะว่าเขาเป็นคนหนักเอาเบาสู้ โดยเฉพาะ พวกลาว ๆ ที่คอยมาทะเลียมเอกชัยอยู่เป็นกิจวัตรประจำวัน

เอกชัย รับจ้างขนผักในตลาดแห่งนี้อยู่ไม่นาน ก็เป็นที่รู้จักมักคุ้น โดยทุก ๆ ร้านก็จะจ้างวานให้เขาทำงานให้เป็นประจำ จนเอกชัยเริ่มเก็บเล็กผสมน้อยได้เงินมาจำนวนหนึ่งจึงซื้อมอเตอร์ไซด์ไวกูใน

ครอบครองเพื่อให้ไปไหนได้สะดวกขึ้น มีหน้าซ้ำ...ถ้าหากเขามีเวลา เขายังไปขับวินมอเตอร์ไซด์รับจ้าง เพื่อหารายได้เพิ่มอีกด้วย

ดังนั้นเอกชัยจึงเป็นที่หมายปองของสาว ๆ ในตลาดสด แม่ **จินดา** แห่งนี้ด้วย และในทุก ๆ วัน ตอนตี 3 เอกชัยจึงมีหน้าที่ประจำ คือ รับเซ็นผักส่งให้บรรดารถพุ่มพวง หรือรถที่มารับผักไปขาย

“นี่พ่อเอก...ขยันทำมาหากินอย่างนี้ เมื่อไหร่จะมีข่าวดีล่ะ”

ป้าซ้อย แม่ค้าขายส่งผักรายใหญ่ของตลาดแม่จินดา เอ่ยถามกับเอกชัยด้วยใบหน้ายิ้มแย้มแถมหยอกไก่อ

“อ้อ...ผมยังไม่คิดเรื่องนั้นหรอกครับป้าซ้อย อยู่คนเดียวแบบนี้ไปก่อน พอเก็บเงินได้มีหลักมีฐานมากขึ้น ผมค่อยคิดเรื่องนั้นอีกทีครับ ป้า”

เอกชัยตอบป้าซ้อยด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม พยายามฝักใฝ่แข่งแล้ววางบนรถเซ็นผักอีกทีหนึ่ง

“ป้าเสียดายนะเนี่ย ถ้าป้ามีลูกสาว ป้าจะยกให้พ่อเอกเลยนะเนี่ย ไม่เอาสินสอดด้วย ขยัน ๆ แบบนี้ ชักวันก็ต้องได้ดีนะพ่อเอก” ป้าซ้อยเอ่ยชมตบท้ายเอกชัยอีกหนหนึ่ง

“ขอบคุณครับป้าช้อย” เอกชัยยิ้มอย่างมีความสุข

.

โครม...

“ไฉ่ยย...” เสียงหญิงสาวร้องครวญครางที่ริมร้านผักของป้าช้อย

เอกชัยหันกลับไปมองตามเสียงที่ได้ยิน แล้วรีบวิ่งไปประคองหญิงสาวที่ลื่นหกล้มใส่กालะมังปลาของแม่ค้าปลาช่อน

ปลาช่อนในกालะมังแตกฮือกระจัดกระจายนอนเรียงรายดินอยู่บนพื้นในตลาดเต็มไปหมด

เอกชัยประคองให้หญิงสาวลุกขึ้นยืนแล้วพาร่างอันเปียกปอนไปด้วยน้ำมานั่งพักที่เก้าอี้หน้าร้านผักของป้าช้อย

“เป็นยังไงบ้างครับ โหว...เปียกไปทั้งตัว คุณเจ็บตรงไหนบ้างไหมครับ”

เอกชัยถามหญิงสาวคนนั้นด้วยความเป็นห่วงในแววตาที่บริสุทธิ์ใจอย่างมาก